

βουρλίζομαι

βουρλίζομαι, ρ. [<βουρλίζω]. **1α.** νευριάζω υπερβολικά, παραφέρομαι: «τέτοιες ανοησίες ακούω συνέχεια από δήθεν μορφωμένους ανθρώπους και βουρλίζομαι». **β.** παραφρονώ, τρελαίνομαι: «ξαφνικά άρχισε να λέει και να κάνει απαράδεκτα πράγματα, λες και βουρλίστηκε». **2α.** κυριεύομαι από ερωτικό πάθος: «κάθε φορά που βλέπω αυτή τη γυναίκα, βουρλίζομαι». **β.** (γενικά) κυριεύομαι από κάποιο πάθος (οργή, μίσος κ.ά.): «απ' τη μέρα που με κατηγορήσε χωρίς λόγο, κάθε φορά που τον βλέπω βουρλίζομαι».

- *άσ' τον να βουρλίζεται!* έκφραση αδιαφορίας με την έννοια άφησέ τον μονάχο του να ανησυχεί, να παλεύει, να αγωνίζεται να βρει την άκρη ή τη λύση του προβλήματός του, αγνόησέ τον: «αφού δεν άκουγε μέχρι τώρα τις συμβουλές σου, άσ' τον να βουρλίζεται να τα φέρει βόλτα!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας